

Література

1. Економічний аналіз: навч. посібн. / за ред. М.Г. Чумаченка. Вид. 2-ге, перероб. і доп. Київ: КНЕУ, 2003. 556 с.
2. Литвин З. Б. Необхідність економічного аналізу в системі управління підприємством. *Бухгалтерський облік, аналіз і аудит: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку*: зб. матеріалів доп. учасн. II Міжнар. наук.- практ. конф. Чернігів. 2014. С.125-127.
3. Мних Є. В. Економічний аналіз: підручник. Вид. 2-ге, переробл. і допов. Київ, 2005. 472 с.
4. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства: навч. посібник. 2-ге вид., випр. і доп. Київ: Знання, 2005. 662 с.
5. Шкарабан С.І. Чи потрібен аналіз економісту. *Збірник наукових праць кафедри економічного аналізу*. Тернопіль: Економічна думка, 2006. 321с.

Ірина Лукановська

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ ЄС

Інтеграція України в європейську спільноту відкрила перед національною економікою нові можливості розвитку відносин із європейськими партнерами та одночасно визвала необхідність реформування існуючої системи бухгалтерського обліку суб'єктів державного сектору економіки, яка повинна відповідати вимогам міжнародних стандартів обліку та звітності і бути зрозумілою та доступною міжнародним інвесторам, кредиторам чи іншим зовнішнім користувачам.

Так, євроінтеграційні процеси спричинили значні зміни системи бухгалтерського обліку установ державного сектору економіки. Саме тому бухгалтерам-бюджетникам з впровадженням у 2017 році нового Плану рахунків не вдається розслабитися. Їм довелося врахувати нові поняття та принципи, і що головне – зміни і нові обов'язки стосовно фінансової звітності.

Світова бухгалтерська наукова спільнота, декларує позицію, що в умовах сьогодення система бухгалтерського обліку виступає основним інформаційним джерелом для прийняття управлінських рішень. Саме з цих причин на першому плані перебуває проблема забезпечення якості облікової інформації, що надається користувачам для прийняття управлінських рішень. Як відомо, метою складання фінансової звітності є надання користувачам для прийняття рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та

рух коштів суб'єкта державного сектора та бюджету (частина 5 розділу І). [1]

Базовим документом щодо формування фінансової звітності є Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 101 «Подання фінансової звітності» (далі – НП(С)БОдс 101). Деякі положення НП(С)БОдс уточнюються в Методрекомендаціях №11 [2]. Але цей документ не є нормативно-правовим актом, і тому його норми застосовують, якщо вони не суперечать іншим нормативам.

Таким чином, склад і форми фінансової звітності в установах державного сектору економіки з 01.01.2017 встановило НП(с)БОДС 101, який розроблений з ціллю адаптації до міжнародних стандартів. Варто зазначити, що сьогодні ступінь відповідності національних стандартів міжнародним є досить високий, це насамперед зумовлено змінами типової кореспонденції рахунків та системи облікових рахунків.

З метою підвищення якості складання фінансової звітності деякі науковці (Корягін М. В., Куцик П. О.), вважають, що слід використовувати показники для оцінки якості фінансової звітності. Сьогодні серед вчених немає єдиного підходу стосовно набору критеріїв, на основі яких визначається рівень якості фінансової звітності, що зумовлено наступними причинами:

- відсутні загальні критерії визначення рівня якості, зокрема, це повинні бути кількісні чи якісні показники;

- відсутня загальна і єдина позиція серед вчених стосовно розуміння поняття «якість» в системі бухгалтерського обліку;

- відсутнє нормативно закріплене поняття якості фінансової звітності;

- у системі бухгалтерського обліку залишаються достатньо нерозмежованими поняття якості, точності, ефективності, релевантності та інші подібні характеристики фінансової звітності;

- недостатньо чітко сформульовані запити користувачів фінансової звітності щодо необхідності забезпечення підвищення рівня її якості. [3]

Зарубіжний досвід впровадження міжнародних стандартів свідчить про складність процесу та необхідність проведення великої підготовчої роботи з боку уряду, Міністерства фінансів України, Державної казначейської служби України й розпорядників бюджетних коштів.

На нашу думку, модернізація системи бухгалтерського обліку сприятиме прозорості управління державними фінансами; удосконаленню системи стратегічного бюджетного планування на середньо та довгостроковий періоди; посиленню контролю за процесом виконання бюджетів; впровадженню національних стандартів бухгалтерського обліку та звітності на основі загальноприйнятих міжнародних стандартів; підвищенню статусу та ролі обліково-економічного персоналу. [4]

Отже, пріоритетним напрямком розвитку бухгалтерського обліку є його модернізація в державному секторі і перехід на методологічні засади, сформовані на основі міжнародних стандартів.

Література

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 «Подання фінансової звітності», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 28.12.2009 р. №1541. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>
2. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору» від 23.01.2015 №1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0011201-15>
3. Корягін М.В., Куцик П.О. Проблеми та перспективи розвитку бухгалтерської звітності: монографія. Київ: Інтерсервіс, 2016. 276 с.
4. Китайчук Т.Г. Модернізація бухгалтерського обліку в державному секторі: проблеми перехідного періоду. Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2017. №7. С.106-117.

Інна Мельничук

Тернопільський національний економічний університет

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах вітчизняні підприємства орієнтують свою діяльність на посилення ринкових позицій за рахунок впровадження обґрунтованих управлінських дій під впливом змін у зовнішньому середовищі, виходячи з існуючих організаційно-технічних та фінансових можливостей. Слід зазначити, що в умовах кризи та жорстокої конкуренції більшість підприємств спрямовують свій фінансово-економічний потенціал на стабілізацію внутрішнього середовища, відмовляючись від реалізації перспективних стратегічних проєктів. В майбутньому це призведе до того, що підприємства не зможуть відповідати існуючим ринковим вимогам, і розвиваючись без нових, більш ефективних, стратегічно-орієнтованих дій в умовах динамічного середовища, ризикують опинитись за межею інтеграційних процесів управління та розвитку пріоритетних видів виробничо-господарської діяльності.

Питання формування обліково-аналітичної системи для забезпечення стратегічних цілей з метою сталого розвитку підприємства набуває значної популярності. Проблеми розвитку стратегічно-орієнтованої